

Sygn. akt IV U 224/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sąd. Agnieszka Żochowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 listopada 2014r. w S.

odwołania H. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 3 stycznia 2014r. znak: (...)

w sprawie H. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wypłatę emerytury

zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do wydania w terminie 30 dni od uprawomocnienia się niniejszego wyroku decyzji w przedmiocie wniosku H. O. z 13 grudnia 2013r. o wypłatę emerytury o symbolu EW90 (...) przyznanej decyzją z 24 lutego 1997r. w wysokości ustalonej kolejnymi decyzjami o waloryzacji, z których ostatnia, sprzed wstrzymania wypłaty, pochodzi z 13 marca 2009r.

Sygn. akt: IV U 224/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 3 stycznia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.105 kpc umorzył postępowanie z wniosku H. O. z 13 grudnia 2013r. w sprawie ponownego przeliczenia pobieranego świadczenia wskazując, że decyzją z 18 sierpnia 2009r. przyznano jej prawo do emerytury na podstawie art.27 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W decyzji tej (z 18 sierpnia 2009r.) dokonano korekty stażu na podstawie złożonego przez firmę (...) zaświadczenia, które uwzględniło inne niż dotychczas podano okresy opieki nad dziećmi. Dlatego zmianie uległa ilość okresów składkowych i nieskładkowych. Od decyzji z 18 sierpnia 2009r. ubezpieczona wniosła odwołanie do Sądu Okręgowego w Siedlcach. Odwołanie to podlegało oddaleniu, dlatego należy uznać, że decyzja z 18 sierpnia 2009r. jest prawidłowa, a postępowanie w sprawie ponownego przeliczenia świadczenia jest bezprzedmiotowe i dlatego podlega umorzeniu.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła H. O. wskazując, że pobierała emeryturę od 1996r. Na telefoniczną sugestię pracownika ZUS, w dniu 31 lipca 2009r. wystąpiła z ponownym wnioskiem o emeryturę. Nie chciała składać tego wniosku, gdyż już miała emeryturę. Po rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał decyzję, w której wysokość świadczenia była niższa od wcześniej pobieranego o około 110 złotych miesięcznie. Przyznając

nowe świadczenie organ rentowy przyjął niższy wymiar okresów składkowych od tego, który uznał przyznając pierwsze świadczenie i podjął wypłatę tego niższego świadczenia. W ocenie ubezpieczonej w sprawie powinien mieć zastosowanie przepis art.91 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którym w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie, wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego. Ubezpieczona nie wybrała świadczenia, które chce pobierać, a organ rentowy sam wypłaca świadczenie niższe. Dlatego wnosi ona o przywrócenie świadczeń, która otrzymywała przed przyznaniem jej emerytury na podstawie art.27 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (odwołanie k.2-3).

Na rozprawie w dniu 21 listopada 2014r. ubezpieczona wskazała, że chce otrzymywać świadczenie korzystne ,tj. „z pierwszego naliczenia”, przyznane przed wydaniem decyzji z sierpnia 2009r. (wyjaśnienia ubezpieczonej k.16v – nagranie od minuty 1 do 9).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.10-11).

Sąd ustalił, co następuje:

Od (...). ubezpieczona H. O. pobierała rentę inwalidzką drugiej grupy (decyzja z 2 września z 1993r. o przyznaniu emerytury k.65 akt rentowych).

W dniu 7 stycznia 1997r. ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o przeliczenie renty na emeryturę. Decyzją z 24 lutego 1997r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej od 1 stycznia 1997r. emeryturę. Świadczenie oznaczone było symbolem EW90 (...). Jednocześnie wobec tego, że emerytura okazała się świadczeniem korzystniejszym od renty inwalidzkiej organ rentowy poinformował ubezpieczoną, że zawiesza wypłatę renty inwalidzkiej. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął 28 lat i 2 miesiące okresów składkowych oraz 5 lat okresów nieskładkowych (decyzja z 24 lutego 1997r. o przyznaniu emerytury k.9-10 akt emerytalnych za wnioskiem z 7 stycznia 1997r.). Ubezpieczona pobierała to świadczenie w wysokości uwzględniającej kolejne waloryzacje. Na mocy decyzji z 13 marca 2009r. organ rentowy ustalił, że po waloryzacji od 1 marca 2009r. wysokość świadczenia do wypłaty wynosi 1 050,84 złotych (decyzja o waloryzacji emerytury z 13 marca 2009r. k.132 akt emerytalnych). W dniu 24 kwietnia 2009r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o przeliczenie emerytury załączając zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione w dniu 22 kwietnia 2009r. przez (...) Spółkę z o.o. w M. (wniosek z 24 kwietnia 2009r. wraz z załącznikami k.84-94 w/w akt emerytalnych). W dniu 3 czerwca 2009r. (...) Spółka z o.o. w M. wystawiła kolejne zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (k.104-112 akt emerytalnych). Wskazane zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez (...) Spółkę z o.o. różniły się w zakresie okresów przebywania przez ubezpieczoną na urlopie wychowawczym od zapisów zawartych we wcześniejszej dokumentacji. Decyzją z 31 lipca 2009r., wydaną w wyniku rozpoznania wniosku ubezpieczonej z 24 kwietnia 2009r., organ rentowy odmówił ubezpieczonej przeliczenia emerytury wskazując, że przy przyjęciu danych wynikających ze złożonych dokumentów, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury jest niższy od dotychczasowego (decyzja z 31 lipca 2009r. k.128 akt emerytalnych za wnioskiem z 7 stycznia 1997r.).

W dniu 31 lipca 2009r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę, który to wniosek został załatwiony decyzją 18 sierpnia 2009r. przyznającą ubezpieczonej emeryturę od 1 lipca 2009r. ,tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku, na podstawie art.27 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął 22 lata i 9 miesięcy okresów składkowych oraz 6 lat i 2 miesiące okresów nieskładkowych. Wysokość tak obliczonej emerytury wyniosła do wypłaty 942,75 złotych miesięcznie, a więc okazała się niższa od wysokości emerytury dotychczas pobieranej przez ubezpieczoną (decyzja z 18 września 2009r. k.15-17 akt emerytalnych za wnioskiem z 31 lipca 2009r.). Organ rentowy podjął wypłatę na rzecz ubezpieczonej emerytury przyznanej w/w decyzją. Ubezpieczona złożyła odwołanie od powyższej decyzji z 18 sierpnia 2009r. kwestionując ustaloną wysokość świadczenia i wnosząc o wypłatę emerytury pobieranej uprzednio – w wysokości ustalonej decyzją o waloryzacji z 13 marca 2009r. - w kwocie 1 050,84 złotych netto miesięcznie. Prawomocnym

wyrokiem z 2 grudnia 2009r. wydanym w sprawie IV U 858/09 odwołanie ubezpieczonej zostało oddalone (odwołanie ubezpieczonej od decyzji z 18 sierpnia 2009r. i wyrok Sądu Okręgowego (...))z 2 grudnia 2009r. w sprawie IV U (...)k.1 i 11 akt IV U (...)SO w(...)).

W dniu 13 grudnia 2009r. ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ponowne przeliczenie świadczenia emerytalnego z powodu błędnych wyliczeń poczynionych przy wydawaniu decyzji z 18 sierpnia 2009r. Podniosła, że decyzja z 18 sierpnia 2009r. zmniejszyła wysokość jej świadczenia w stosunku do emerytury o symbolu EW90 (...), której wysokość po waloryzacji od 1 marca 2009r., dokonanej decyzją z 13 marca 2009r., wynosiła 1 243,78 złotych brutto ,tj. 1 050,84 złotych netto (wniosek o przeliczenie emerytury z 13 grudnia 2013r. k.142 akt emerytalnych za wnioskiem z 31 lipca 2009r.).

Zaskarżoną decyzją z 3 stycznia 2014r. organ rentowy umorzył postępowanie z wniosku ubezpieczonej z argumentacją przedstawioną na wstępie uzasadnienia (decyzja z 3 stycznia 2014r. k.143 akt emerytalnych za wnioskiem z 31 lipca 2009r.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie H. O. okazało się uzasadnione w tym znaczeniu, że argumenty podniesione we wniosku z 13 grudnia 2013r., a następnie w odwołaniu od decyzji z 3 stycznia 2014r. nakazywały uznać, że wydając przedmiotową decyzję organ rentowy nie rozstrzygnął wniosku ubezpieczonej. W tych okolicznościach w sprawie zaistniała sytuacja niewydania przez organ rentowy decyzji rozstrzygającej wniosek ubezpieczonej z 13 grudnia 2013r. Wprawdzie w zaskarżonej decyzji organ rentowy wskazał, że wydał ją w rozstrzygnięciu wniosku z 13 grudnia 2013r., ale w rzeczywistości wniosek ten nie został rozstrzygnięty. Organ rentowy niewłaściwie uznał, że przedmiotowy wniosek zmierzał do przeliczenia emerytury przyznanej ubezpieczonej decyzją z 18 sierpnia 2009r. Wprawdzie w tytule wniosku ubezpieczona wskazała „wniosek o ponowne przeliczenie emerytury” (k.142 akt emerytalnych za wnioskiem z 31 lipca 2009r.), niemniej z treści tego wniosku, jak również z treści odwołania wynika, że wniosek ten jest w istocie wnioskiem o wypłatę emerytury przyznanej ubezpieczonej od 1 stycznia 1997r. pod symbolem EW90 (...), której wysokość po ostatniej waloryzacji dokonanej decyzją z 13 marca 2009r. określona została na kwotę 1 243,78 złotych brutto ,tj. 1 050,84 złotych netto. Świadczenie w tej kwocie jest wyższe od świadczenia emerytalnego przyznanego ubezpieczonej decyzją z 18 sierpnia 2009r. i ubezpieczona wskazywała, że wnosi o wypłatę świadczenia w wyższej kwocie. W odwołaniu powołała się nawet na instytucję zbiegu prawa do kilku świadczeń.

W przedstawionych okolicznościach Sąd uznał, że w sprawie zastosowanie znajduje uregulowanie zawarte w art.477.14§3 kpc, zgodnie z którym, jeżeli odwołanie wniesiono w związku z niewydaniem decyzji przez organ rentowy, sąd w razie uwzględnienia odwołania zobowiązuje organ rentowy do wydania decyzji w określonym terminie, zawiadamiając o tym organ nadrzędny, lub orzeka co do istoty sprawy.

Mając na uwadze powyższe i uwzględniając odwołanie ubezpieczonej Sąd zobowiązał organ rentowy do wydania w terminie 30 dni, od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, decyzji w przedmiocie wniosku H. O. z 13 grudnia 2013r. o wypłatę emerytury o symbolu EW90 (...).

Na marginesie wskazać należy, że wydając decyzję z 18 sierpnia 2009r. i podejmując wypłatę świadczenia w wysokości ustalonej tą decyzją organ rentowy nie wydał żadnego rozstrzygnięcia w przedmiocie wypłaty świadczenia emerytalnego o symbolu EW90 (...). Faktycznie wstrzymał wypłatę tego ostatniego świadczenia, które z racji wysokości było dla ubezpieczonej korzystniejsze, pozbawiając ubezpieczoną możliwości zakwestionowania tego stanu rzeczy. Należy wskazać, że przepisy art.134 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych określają przypadki, w których wstrzymuje się wypłatę świadczenia, przy czym wstrzymanie wypłaty świadczenia wymaga decyzji, od której zainteresowanemu przysługuje odwołanie do sądu. Organ rentowy nie zastosował również innych regulacji zawartych w tej ustawie ,tj. przepisu art.180 ust.1 pkt 1 w zw. z art.195 i art.95 ust.1. Mając na uwadze przedstawione wyżej ustalenia, można domyślić się, że przyczyną tego stanu było powzięcie przez organ rentowy informacji, że ustalając wysokość świadczenia emerytalnego ubezpieczonej w 1997r., organ rentowy przyjął wymiar okresów składkowych wyższy od rzeczywistego (na skutek błędnego wykazania przez

pracodawcę okresów przebywania przez ubezpieczoną na urlopie wychowawczym). Okoliczność ta nie usprawiedliwia jednak przedstawionych zaniechań organu rentowego.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.